No. 4162 — 1851.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. FRANCO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 14 FEBRUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

Wij begrijpen niet wat Lord Russell voorheeft, als hij van eenen kant in zijne redevoering de gemoederen hartstogtelijk opzet tegen de katholijke hierarchie, en van den anderen kant zijne daartegen te nemen maatregelen voorbedachtelijk zóó stelt, dat zij gemakkelijk kunnen worden ontdoken. Denkt de Staatsman door de hevigheid van zijne taal goed te maken wat zijner *bill* aan kracht ontbreekt? Of wil hij liever door het aanblazen van de volkspassiën zich geweld laten aandoen, om meer doortastend te moeten handelen? Of hoopt hij door de tweespalt, die tusschen Ierland en Engeland ontstaan moet ten gevolge van den hoon, dien hij het Episkopaat van Ierland heeft aangedaan, en de maatregelen, die ook op Ierland toepasselijk zijn, eene gelegenheid te vinden om de antikatholijke *bill* onafgedaan te laten? Of gaat hij slechts onbedachtzaam voort in de beweging, waarin zij zich eenmaal roekeloos heeft geworpen, zonder plan of vooruitzigt, belandende daar waar de gebeurtenissen hem wel zullen gelieven neer te werpen? Wij gelooven dat Lord Russell in het laatste geval verkeert. Hij heeft zich blindelings, in een oogenblik van opgewondenheid, tot stookebrand van de volksdriften gesteld; en nu de vlammen van het door hem aangeblazen en gevoed vuur zich beginnen te verheffen, werpt hij, om den brand te blusschen, met even groote verblindheid, in plaats van water, olij in het vuur.

De opgewondenheid van Russell's taal, de hevige uitvallen, die hij zich veroorlooft, de vijandelijkheid, die in zijne woorden doorstraalt, de haat, dien hij opwekt, moeten de volksvooroordeelen van de Engelsche natie hoe langer hoe meer aan het gisten brengen. Wij hadden gemeend, dat in de laatste weken, die de opening van het Parlement zijn voorafgegaan, de ingenomenheid tegen de hierarchie was verminderd. Bijzondere berigten uit Londen melden ons, dat hoewel uitwendige demonstratiën toenmaals geheel hadden opgehouden, de beweging desniettemin al meer en meer veld won in de handel- en neringdoende klassen. Wij zien zulks bevestigd door de redevoering van Lord Russell, die zich gehaast heeft, ten behoeve zijner populariteit, de volksvooroordeelen te vleijen. Het blijkt uit de bladen, dat de minister zijn doel heeft bereikt. Genoegzaam allen vereenigen zich in ééne loftuiting voor den grooten man, die het talent heeft, om met roekelooze hand olij in het vuur der volksdriften te gieten. Lord Russell mag zich geluk wenschen over dien triumph. Maar er is eene schaduwzijde, die zijnen triumph niet weinig verduistert. Gelijk allen de redevoering van Lord Russell prijzen; zoo zijn ook allen het eens, om de ongenoegzaamheid van zijne *bill* te laken. Wordt zijne rede geprezen; zijne *bill* wordt bespot en verguisd, en de minister kan zijne zoo duur gekochte populariteit welligt spoedig hooren vloeken. Wat zal hij dan doen? Zal hij toegeven aan de vooroordeelen, die hij zelf heeft opgewekt, die hij zelf aanvuurt? Zal hij, wat zij van hem vorderen, krachtiger maatregelen beramen, om eene niet fictieve, maar ernstig gemeende vervolging tegen het Katholicisme tot wet te maken? Stellen wij, dat het parlement, onder den drang der publieke opinie, hem daarin volgt. Wat dan? Zal hij daardoor niet een twistappel in het land hebben geworpen, die gevaarlijker zijn zal voor het Britsche Rijk, dan voor de katholijke Kerk?

Schoon de meerderheid van Engeland en Schotland voor maatregelen van beteugeling tegen de katholijke hierarchie is gestemd, is er eene krachtige minderheid, die ze verfoeit. Die minderheid bestaat niet slechts uit Katholijken. Daaraan nemen een levendig deel, liberalen als Cobden, en dissenters, als Bright. Deze liberalen en dissenters verfoeijen de staatskerk, en willen, dat alle eerediensten gelijk zijn voor de wet. Laat thans nog de groote menigte der dissenters zich tegen de katholijke hierarchie opzetten door protestantsche vooroordeelen; door hare hoofden geleid, zal zij weldra met de Katholijken zich vereenigen tegen de suprematie van een verwaand Anglicanisme, dat zich slechts staande houdt door den onmetelijken rijkdom harer bezittingen. En is die rijkdom niet een gevaar? En zullen de verarmde volksmassa's niet vroeg of laat zich door liberale volksleiders gemakkelijk laten opwinden tegen dien rijkdom; en hebben de chartisten daarin niet een gereed wapen tegen de staatskerk? En wij spreken nog niet van Ierland, dat katholijke Ierland, zoo levendig van geloof, zoo gehecht aan zijne Kerk, zoo vol eerbied voor zijne priesters! Zal dat Ierland, dat zoo zwaar op Engeland drukt, en als de straf is van het trotsche Engeland, zal dat Ierland rustig aanzien, dat zijne geliefde Kerk wordt verdrukt door eene vreemde, opgedrongen, en ten haren koste bezoldigde staatskerk?

Mogt Lord Russell integendeel zich opwerpen als een dam tegen de vooroordeelen, die hij in gisting heeft gebragt, en zich willen houden aan de maatregelen, die hij heeft aangekondigd; niet minder moeijelijkheden zal hij op zijn weg vinden. Het wordt door velen betwijfeld, of hij dan eene meerderheid in het Parlement zal vinden. De leden, die elken maatregel van beteugeling afkeuren, zouden zich bij de stemming kunnen ontmoeten in een afkeurend votum met de leden, die krachtiger maatregelen eischen. Hij zou dan over moeten gaan tot de ontbinding van het Parlement. Eene keuze gedaan onder den invloed der opgewekte driften, zou eene fanatieke meerderheid in de Kamer brengen. En die fanatieke meerderheid zou het gouvernement brengen tot die gevaarlijke maatregelen, welker gevolgen wij boven bespraken.

Maar veronderstellen wij, wat ook waarschijnlijk is, dat hij eene meerderheid in het Parlement voor zijne *bill* vindt. Het is de gunstigste kans, die zich voor hem kan opdoen. Ook dan nog zal hij zich slechts tallooze moeilijkheden hebben berokkend. Van den eenen kant zal hij de volksvooroordeelen niet hebben bevredigd, en van den anderen kant zal hij de Katholijken van Ierland, Engeland en Schotland, vooral de eersten, in het harnas hebben gejaagd. De beleedigingen, die hij zoo onvoorzigtig en nutteloos den bisschoppen van Ierland heeft toegeworpen, zullen daar een weerklank vinden, die hem de toejuichingen van Engeland zullen doen berouwen. De oppositie der Ieren, en die der Katholijken van Engeland, en die der liberalen en dissenters, en die zelfs der onbevredigde anti-katholijke hartstogten zullen het ministerie van Engeland weinig rust laten; middelerwijl wordt het land ten prooi van godsdienstige en politieke bewegingen.

Dat het Katholicisme daaronder moeijelijke dagen kan beleven, dat is maar al te zeer te vreezen. Maar wie ook in zulken toestand gevaar loopt om te worden verbrijzeld, dat zal niet de katholijke Kerk in Engeland zijn. In de eerste plaats wordt niets meer met zijn ondergang bedreigd dan de Anglikaansche staatskerk, die in de bestaande godsdienstige beroering, niet gedragen door het geloof harer volgelingen, geen anderen wezenlijken steun heeft, dan haren rijkdom, maar juist daarom een steen van algemeenen aanstoot zijn moet. Het middel, dat Lord Russell aangrijpt tot hare beveiliging tegen het Katholicisme, is bijzonder geschikt om haren val te bespoedigen.

In de tweede plaats staat Lord Russell, die zich in de beweging heeft geworpen, om zijn ministerie door populariteit te handhaven, aan de kans bloot om juist daardoor te vallen, en in de plaats van populariteit, den afkeer van Protestanten en Katholijken op zich te laden.

L'homme s'agite et Dieu le mène, zegt het spreekwoord. Dit bevestigt zich ook in deze gewigtige aangelegenheid, waarin de menschelijke driften tegen de Kerk zamenspannen, om haar door eenig lijden een triumph voor te bereiden.

Een Savooysch dagblad de *Echo du Mont-Blanc*, doet in een welgeschreven artikel, dat wij hier laten volgen, de verwatenheid uitkomen van hen, die onder het mom van gematigdheid, aan de verdedigers der waarheid, elken stouten en krachtigen aanval tegen de dwaling en het kwaad zouden willen ontzeggen. Wij noodigen de *Nederlander*, die zoo vaak zich over den *hoogen toon* der katholijke pers meent te mogen beklagen, uit om van dat artikel notitie te nemen:

»Men vormt zich nu en dan een zonderling denkbeeld van de taal, welke de verdedigers van orde en regt behooren te voeren; men eischt van hen vaak het onmogelijke, en men zou wel willen, dat zij de waarheid op zulk eene aanlokkelijke wijze zouden aantoonen, dat men haar met welbehagen moest volgen; men eischt van hen een bedaardheid en waardigheid, die eerbied inboezemt, eene zachtzinnigheid die streelt en overreedt, eene kracht, die zegevierend is, een luister, die aller bijval wint, eene helderheid die voor de kundigen schittert en den meest verblinden licht geeft, kortom eene welsprekendheid, die verplettert, treft en ontwapent en over alle hinderpalen zegeviert; ziedaar de hoedanigheden, die men zou willen aantreffen bij hen, die zich wapenen met het *woord* om de dwaling te bestrijden. Doch zoodanig zijn niet de middelen, die de Meester van alle gaven plag te gebruiken om tot de door hem voorgeschreven orde diegenen terug te voeren, die haar willen bestrijden, en om diegenen te bereiken, die aan zijne vervolgingen pogen te ontsnappen. Het strookt niet met zijne inzigten om te gelijker tijd tot al hunne geestvermogens te spreken, om hen als het ware onwederstaanbaar te boeijen; Hij wil meer ontzag toonen voor de vrijheid, waarmede Hij hen begiftigd heeft; en de orde, die Hij op de wereld wenscht te zien heerschen, is van dien aard, dat de menschen daarin eenige verdienste kunnen hebben.

»Daarom heeft Hij ook nimmer aan hen, die Hij gezonden heeft om zijnen wil in het geheugen terug te roepen, dien rijkdom van hoedanigheden verleend, die alle gemoederen voor hen ingenomen, alle harten voor hen zou gewonnen hebben; maar het schijnt veeleer dat Hij in hen eene aanleiding heeft willen laten, die bittere tegenspraak, ja onverzoenlijke vijandschap zou moeten uitlokken. Toen de Waarheid zelve mensch geworden is om op eene uitwendige en hoorbare wijze tot de menschen te spreken, rigtte zij zich niet tot hen met die schitterende helderheid, met dat zachtzinnig en krachtig gezag, dat alle tegenwerping doet zwijgen en onmogelijk maakt. In de taal, die zij heeft willen voeren, berustte zeker alles wat noodig was om lieden ter goeder trouw te overtuigen; en men zal wel niet durven zeggen, dat het die taal aan liefde en zachtmoedigheid ontbrak. En nogtans, heeft de waarheid aldus voorgedragen desniettemin aanleiding gegeven tot onophoudelijke tegenspraak, woedenden haat, bloeddorstige plannen en tot een verfoeijelijke zamenzweering, die uitliep op den dood des Regtvaardigen bij uitnemendheid. De waarheid aldus aan de menschen voorgedragen door Hem, die geheel liefde is, was desniettemin een voorwerp van ergernis; zij werd als eene dwaasheid behandeld, velen zagen er slechts een kiem van tweedragt in, oproerige en duivelsche opstoking, overdrijving en dweeperij; zij zelven, die den Man der Waarheid het best kenden, die dagelijks getuigen waren van zijn leven en van zijne wonderwerken, wilden hem vatten en als een *razende* behandelen (1).

Het behoort dus niet tot den aard en het karakter der waarheid en orde om aan allen te behagen, alle gevoelens te vereenigen, en dadelijk tot eer en voordeel te strekken van hen, die als derzelver organen oprijzen. Verre van daar, zij, wien dat lot is ten deel gevallen, zij die te worstelen hebben tegen de bijzondere dwalingen van hun tijdvak, zij die de hartstogten en de regtstreeksche plannen tot omverwerping der orde te bestrijden hebben — zij hebben ten allen tijden allerlei verwijtingen, berispingen en kritiek uitgelokt; zij zagen de moeijelijkheden vermenigvuldigen, den haat geboren worden, de sluwe en valsche wijzen tegen zich zamenrotten; en de uitkomst, die zij verkregen, zou veel beter te berekenen zijn naar de beproevingen, die zij moesten ondergaan, dan naar de voordeelen en eerbewijzen, die hun in de vervulling hunner taak ten deel werden. En kon dit ook wel anders? kan de soldaat wel tot de overwinning geraken, wanneer hij een anderen weg volgt, dan die hem door zijn aanvoerder wordt aangewezen?

»Men vergeve ons deze opmerkingen. Wij zouden ons wel wachten die te maken, indien zij ons eigen belang

(1) Et quum audissent sui, exirunt tenere eum; dicebant enim: Quoniam in furorem versus est. (Marc. III, 21.)

golden; want wij voor ons hebben eene getuigenis, waaraan wij veel meer waarde moeten hechten dan aan die der menschen, en waarmede wij ons moeten kunnen vergenoegen; 't is de getuigenis van ons eigen geweten, zoo lang zij niet wordt gewraakt door het gezag van hen, die gesteld zijn tot onze leidslieden en regters in alles wat betrekking heeft tot de christelijke deugd. Maar wij zien rondom ons weifelende gemoederen, wankelende mannen, die verergerd worden door de verwijten, die men tot ons rigt; 't is om hen dat wij ons moeten regtvaardigen. Waarom toch, vragen wij hun, verlangt men dat wij gelukkiger en meer toegejuicht zouden zijn dan zoo vele anderen voor ons, die dezelfde zaak verdedigd hebben? En wanneer wij staatsmannen zien afvallig worden, de Kerk verlaten, de geopenbaarde waarheid verloochenen, de burgerlijke maatschappij van haren Schepper scheiden, kortom de afscheuring der politiek van de godsdienst luide hooren verkondigen, is het ons dan niet veroorloofd verontwaardigd te zijn, even zeer als wij het hadden kunnen zijn voor achttien eeuwen, tegen Joden of Heidenen, die de godheid van Christus niet wilden erkennen? Zijn de geschiedenis en het bestaan der Kerk niet een mirakel, dat even welsprekend getuigt voor hare wijsheid, als de mirakelen van de Apostelen en van Christus zelven getuigden ten gunste der godsdienst? Moeten staatsmannen geen hooger begrip hebben dan dat volk, waaraan in den beginne het woord van het Evangelie verkondigd werd? Hebben niet vele van onze sluwe mannen evenzeer bewijzen van kwade trouw gegeven als de Pharizeeën, de Schriftgeleerden en andere leeraars? En desniettemin is onze taal niet heviger, of liever gezegd, niet strenger geweest, dan die wij in de H. Schrift vinden opgeteekend. Zouden wij bij voorbeeld ongelijk hebben, indien wij met den Zaligmaker spreken van *wit gepleisterde graven* en *huichelaars*, met Joannes van *adderengebroedsel*, met Paulus van *logenaars*, van *lieden*, wier *voornaamste bezigheid is den buik te vullen* (*ventres pigri*), met Stephanus van *hardnekkigen*, *onbesneden harten en ooren*, *verraders*, *moordenaars*, enz.

»Zouden wij ongelijk hebben om met den grooten Apostel te denken, dat de waarheid moet gezegd worden, ook dan, wanneer men niet gestemd is om haar te hooren (*opportune*, *importune*) en dat men somtijds *met hardheid* moet berispen (*increpa eos dure*)? Zou het ons niet hebben vrijgestaan te zeggen, sprekende van hen, die wij te bestrijden hebben, wat de verstandigste der koningen zeide van hen, tegen wien hij zich dagelijks gewapend hield: dat »hun gezigt ons geene rust laat, dat wij hen hartelijk haten, dat zij onze persoonlijke vijanden zijn, dat ons eerste verlangen elken morgen is hen voor altoos te zien verdwijnen," enz. (1). Zijn wij, strikt genomen, verpligt om fijner en zorgvuldiger onderscheid te maken tusschen de leerstellingen der wanorde en hen die ze verkondigen of toepassen? Wie zou dat durven beweren? En evenwel hebben wij onze taal veel meer gewijzigd naar de behoeften van onze ontzenuwde maatschappij, waarin de geestkracht nog maar alleen geoorloofd schijnt aan hen, die zamenspannen tot haar verderf, en die het oogenblik afloeren om haar door gewettigde roof en moord te doen herboren worden. Zou men dan waarlijk durven eischen dat de verdediging niet gelijke geestkracht gebruikt als de aanval, en dat de beschaving de heilloore plannen der barbaren en van hunne voorgangers niet anders zou mogen beantwoorden, dan door aan beiden lessen van wellevendheid te geven?

»Wij voor ons, die tot zekere hoogte de hulpmiddelen van dat stelsel kennen, wij schrijven daaraan geene kracht en werking genoeg toe om er uitsluitend onze wapenen aan te ontleenen. Het goed regt en de waarheid, van alle ijdele versierselen ontdaan, en onder den vorm der redeneerkunst voorgedragen, schijnen ons toe meer kracht te hebben, en geschikter te zijn om ontzag in te boezemen. Mogt er soms eenige verontwaardiging bijkomen tegen hen, die hardnekkig weigeren dezelve te erkennen, dan is het daar, of nooit, de plaats om van eene gewaarwording te doen blijken, waarin op haar zelve niets kwaads schuilt, en waarvoor zij allen zeer ligt vatbaar zijn die eenigen ijver voor het goede, eenige liefde voor de waarachtige orde bezitten.

»Wat de uitslag betreft, hoe gunstig ook, zal hij toch nimmer volmaakt zijn, en er zullen altijd lieden overblijven, die door het licht der waarheid beleedigd worden, en die hunne ooren zullen digtstoppen om hare taal niet te hooren. Daar zij u niet kunnen antwoorden, na beproefd te hebben u te verrassen, zoo zullen zij aanstonds even als de Pharizeeën zamenrotten om u in 't verderf te storten, of zij zullen niet ophouden hunne ooren digt te stoppen, tenzij om steenen te rapen en u te steenigen. Zoo toch deden zij met den eersten Martelaar.

»Hoe klaarblijkelijker men gelijk heeft, zooveel te meer wrok en woede ziet men ook tegen zich ontstoken."

(1) Vidi praevaricantes et tabescebam...... perfecto odio oderam illos et inimici facti sunt mihi...... In matutino interficiebam omnes peccatores terrae. (Ps. *passim*.)

De Italiaansche bladen bevatten heden het berigt van de aftreding des Sardinischen ministers van justistie, den heer Siccardi.

Brieven uit Turijn van den 7 melden, dat het ontslag des ministers door den Koning was aangenomen, maar dat de ambtgenooten van den heer Siccardi hadden verklaard, dat zij niet voornemens waren, hunne staatkunde ten opzigte der geestelijkheid te wijzigen.

Graaf Siccardi zal vervangen worden door den heer Galvagno, die *ad interim* met dat departement belast was. De portefeuille van binnenl. zaken zal, naar men zegt, toevertrouwd worden aan den heer Ponza di San Martino, thans secretaris-generaal van dat departement. Sommigen willen deze tijdingen nog niet als officieel aanmerken.

Laatstleden Zaturdag heeft de hooggel. heer Mr. J. de Wal de waardigheid van rector magnificus der Leijdsche hoogeschool, gedurende het afgeloopen academiejaar door hem bekleed, overgedragen aan den hooggeleerden heer N. C. Kist, met het houden eener plegtige rede in het groot auditorium der universiteit: »de detrimento, quod neglectum historicum juris nostri studium patriae disciplinaeque adtulit," dat is: over de nadeelen die het verwaarloozen der geschiedkundige beoefening des Nederlandschen regts aan het vaderland en de wetenschap heeft berokkend.

Naar aanleiding van door den heer G. Vogel, scheepsbevrachter en particulier schipper te Rotterdam, ingediend verzoek, is hem, door het departement van Binnenlandsche Zaken, een uitstel van zes maanden bewilligd tot het in werking brengen van de schroef-stoomboot-dienst tusschen Rotterdam en Amsterdam (over Gouda) en tusschenliggende plaatsen, heen en weder; voor welke dienst hem concessie is verleend bij resolutie van den 22 Junij 1850, zoodat het bedoelde uitstel gerekend wordt te zijn ingegaan met den 24 Dec. 1850.

'sGRAVENHAGE, 13 Febr. Op 1°. Januarij dezes jaars bedroeg de bevolking dezer stad, met inbegrip van Scheveningen 72,298 zielen, en was zij, wat de verschillende geloofsbelijdenissen betreft, verdeeld als volgt: Katholijken 22,082; Nederd. Herv. 42,076; Nederd. Israëliten 32,37; Evang. Lutherschen 3089; Fransche of Waalsche Herv. 832; Remonstranten 242; Christ. Afgescheidenen 213; Portug. Israëliten 193; Oud Roomschen of van de Bisschoppelijke Clerezy 121; Anglikaansche Episcopalen 69; Doopsgezinden of Mennoniten 60; Hersteld Evang. Lutherschen 30; Engelsche of Presbyteriaansche Hervormden 21; leden der Schotsche gemeente 16; Grieken 16; Hernhutters of Moravische Broeders 4; Kwakers 1; terwijl 8 tot geen der genoemde gezindheden behooren.

MIDDELBURG, 7 Febr. In eene, op heden, belegde vergadering der leden van de bij Zr. Ms besluit van den 7 Febr. ll. N°. 60 onthonden commissie van landbouw dezer provincie, is aan dezelven, door den heer Staatsraad Commissaris des Konings in dit gewest, van gemeld besluit, mededeeling gedaan, en aan hen, ook namens Z. E. den Minister van Binnenlandsche Zaken, dankbetuigd, voor de welwillendheid en den ijver, waarmede ieder hunner, tot bevordering van den landbouw en de veeteelt, heeft bijgedragen; hebbende welgemelde heer Staatsraad, in gepaste bewoordingen, tevens zijn leedwezen te kennen gegeven, over de opheffing eener instelling, die, gedurende eene reeks van jaren, met zoo veel vrucht, zich van hare taak heeft gekweten; daarbij in het belang van den Zeeuwschen landbouw en veeteelt, zoo onvermoeid is werkzaam geweest, en zich, daardoor, de innigste erkentelijkheid van allen, die den welstand en vooruitgang van deze hoogstbelangrijke takken der gewestelijke nijverheid op hoogen prijs stellen, heeft verworven.

MAASTRICHT, 10 Febr. Heden morgen is van hier per schip langs het kanaal op 's Bosch vervoerd geworden, het stoffelijk overschot van wijlen den hooggeboren heer O. J. H. graaf van Limburg Stirum, om te worden bijgezet in de grafkelder der grafelijke familie van dien naam te Noordwijk. (*N. R. C.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Februarij. De huidige zitting der Wetgevende Vergadering was zeer onbeduidend. Er werd een ontwerp aangenomen, voorgesteld door de heeren Lopes, Dubec en Favreau, strekkende om aan Fransche burgers, in het buitenland wonende, een uitstel van 10 jaren te verleenen om de slaven die zij bezitten in vrijheid te stellen, in verband met de wet van 27 April 1848. Er waren zeer weinig leden bij de discussie tegenwoordig; de meesten bevonden zich in de conferentiezaal om over het verwerpen der dotatie-wet te spreken, alsmede over eene nota, die heden morgen in de *Moniteur* en de *Constitutionnel* is verschenen, en waarin verklaard wordt dat de President der Republiek, ofschoon gevoelig voor het bewijs van sympathie dat hem gegeven zou zijn door eene nationale inschrijving ter vervanging der dotatie (die men wel dacht dat verworpen zou worden), die inschrijving evenwel weigert, vermits bij eene persoonlijke genoegdoening meent ten offer te moeten brengen aan de rust des vaderlands. Hij weet dat het volk hem regt laat wedervaren, en dit is hem genoeg.

Dr. Veron laat in de *Constitutionnel* deze nota van de volgende woorden vergezeld gaan: »Mijnheer de President der Republiek, hetzij ons vergund eerbiediglijk het volgende tot u te zeggen: »Gij toont dat gij bovenal een man van orde zijt, die zelfverloochening weet te betrachten; gij begrijpt Frankrijk; Frankrijk zal u ook weten te begrijpen; het land zal niet ondankbaar jegens u zijn."

Het *Bulletin de Paris* roemt den goeden indruk die de weigering van den President der Republiek op het volk heeft gemaakt en zegt dat de beursprijzen uit dien hoofde zijn gestegen. Die leden welke tegen de dotatie gestemd hebben, hebben zich daarentegen over den inhoud der nota zeer beleedigd geacht.

De President der Republiek kwam juist van een wandelrid terug, toen hem de uitslag der stemming over de dotatie geboodschapt werd. Hij scheen er niet in het minst over verwonderd te zijn, en zeide met de grootste bedaardheid: *Ik had het wel verwacht.*

Het blijkt thans uit de lijsten der stemming over de dotatie, dat de heeren de Broglie en andere leden der gematigde partij, die eene verdaging der discussien over die voordragt hadden verlangd tot na de benoeming van een definitief ministerie, zich van de stemming onthouden hebben. Graaf Molé stemde tegen de wet. Victor Hugo en Emile de Girardin, ofschoon onder de tegenstemmers opgegeven, waren afwezig. Pierre en Jerôme Bonaparte onthielden zich van de stemming; de overige bloedverwanten van den President der Republiek stemden voor de wet. De heer Dupin heeft niet mede gestemd, ten einde de beschuldiging te ontduiken, alsof hij op de aanstaande keuze van een Voorzitter der Vergadering invloed had willen uitoefenen.

— Heden was er eene lijst van kandidaten voor de leden der bureaux in omloop, doch er werd weinig aandacht aan gewijd, en zulks te minder omdat zij weinig kans tot slagen heeft; die lijst vervat de volgende namen:

De generaal Lamoricière, president; de generaal Bedeau en de heeren Benoit d'Azy, F. de Lasteyrie en Grévy, vice-presidenten; de heeren Chapot, Howyn de Tranchère, de Verdiel Canet, Arnaud en Emile Pean, secretarissen. Van eene andere zijde noemde men de heeren Leon Faucher, Daru, Lacaze, Peupin, Berard en van Heeckeren.

— De heer de Montalembert, die gisteren zijn redenaars-talent ten gunste van het Elysée bezigde, is wegens deze zijne redevoering thans het mikpunt geworden van de hevigste aanvallen der dagbladen, der correspondentien, en der verschillende partijen. Juist omdat hij niemand spaarde, maar, de verdeeldheid der meerderheid als de oorzaak van Frankrijks ongunstigen toestand aanduidende, alzoo de vinger op de wond legde, daarom voelen legitimisten, orleanisten, republikeinen, kortom allen zich beleedigd, en beantwoorden den spreker in de hevigste taal. Zelfs de *Ami de la Religion* en het *Journal des Débats* gispen eenigermate de redevoering van den edelen graaf. Laatstgenoemd blad ofschoon de verwerping der dotatie betreurende, verwijt den heer de Montalembert een te grooten ijver voor de zaken die hij dient. Ook de President der Republiek zou hem zijn misnoegen over de redevoering te kennen hebben gegeven, en de heer Thiers had hem gisteren, zeide men, in de conferentie-zaal de hand geweigerd, den rug toegekeerd en openlijk beleedigd.

Deze laatstgemelde geruchten zijn welligt niet geheel van overdrijving vrij te pleiten; doch al zijn zij in alle deelen waar, dan kan zulk eene ongunstige opname van 's graven redevoering ons weinig verwondering baren. Immers de heer de Montalembert is de moedigste en openhartigste verdediger van het Katholicisme in de Vergadering, waar weinige leden zitting hebben, die het Katholicisme zóó begrijpen als de graaf het begrijpt. Bovendien, de heer de Montalembert behoort tot geenerlei partij; hij heeft geene verantwoording te geven van het verledene, en is vrij voor de toekomst. Hij bevindt zich dus op een bijzonder verheven standpunt, waar hij slechts de inspraken van zijn edel hart en geweten behoeft te volgen; daarom ook heeft hij het regt om in belangrijke kwestien te spreken met een gezag, zooals zeer weinig leden der Vergadering kunnen toonen.

(De Belgische *Indépendance*, van de redevoering van den heer de Montalembert sprekende, zeide gisteren, dat zij ten gevolge gehad had, dat eenige voor de dotatie gunstig gestemde leden zich van de minderheid hadden afgescheiden. Dit is geheel en al onnaauwkeurig, vermits de minderheid zelfs 8 stemmen meer gekregen heeft, terwijl de meerderheid, die den 18 Januarij uit 415 stemmen bestond, tot op 394 is gedaald. Het is waar, de cijfers bewijzen niets aan zekere lieden, vooral niet als deze tegen hen getuigen.

De *Précurseur* maakt het nog erger: hij noemt den »beroemden ultramontaanschen redenaar den ergsten

scepticus, dien men zich denken kan, en die met zijn staatkundig stelsel, dat men met één woord *de verheerlijking der gegeven omstandigheden* zou kunnen noemen, in 1794 zelfs eerbied zou hebben kunnen prediken voor het bewind van een Robespierre of van een *comité van algemeen welzijn.*" Blijkbaar had de *Précurseur* in zijne voorbarigheid, de redevoering *niet gelezen.*)

Het *Journal des Débats* is het, gelijk hierboven reeds is gemeld, niet geheel eens met de redevoering van den heer de Montalembert. Dit is ook niet te vergen; het blad is daartoe te zeer verbonden aan de Orleanistische partij. Desniettemin haalt het o. a. eene zinsnede uit de redevoering aan, waarvan het 't volgende zegt:

„Er is in die redevoering een gedeelte, dat niet minder welsprekend is en waarmede wij ons gelukkig gevoelen van ons geheel en zonder eenig voorbehoud te kunnen vereenigen. Ja, wat sedert dertig jaren het ongeluk van ons land berokkend heeft, is dat het beginsel des gezags niet verdedigd noch geëerbiedigd is geworden door die lieden, wier taak het was dat beginsel te vertegenwoordigen en te verdedigen. Ja, de wanorde en de anarchie hebben maar al te dikwerf verblinde medepligtigen gevonden in hen, op wie de pligt rustte van ze te bestrijden.

„Ja, wij hebben de regeringen door dezelfde handen, die ze met veel zorg hadden opgebouwd, omver zien werpen; en zulks met de grootste blijmoedigheid en als uit een heilloos vermaak. De heer de Montalembert heeft dus honderdmaal regt om het openlijk te verklaren, *dat het kwaad niet alleen van onderen, maar ook van boven komt.* Ziedaar inderdaad de waarheid, de zuivere waarheid! Wij hebben op deze gloeijende zinsnede niets af te wijzen, welke ook de mannen zijn mogen, op wie zij werd toegepast. Hier slaat de redenaar hard, maar hij treft juist.

„Het geheele land zal deze welsprekende verklaring toejuichen, die men als het ware de gewetenstem van het publiek zou kunnen noemen. Maar zal die met zooveel gepastheid gegeven les ook gretig benuttigd worden door hen, die daarmede hun voordeel behoorden te doen? Wij wenschen het meer dan wij het durven hopen."

— Het voorstel van den heer Desmousseaux de Givré, strekkende om de mededeeling aan de Wetgevende Vergadering te verbieden van elk van den President der Republiek afkomstig stuk, dat niet door eenen minister mede onderteekend is, is niet door de daarvoor benoemde commissie in overweging genomen.

De heer Betting de Lancastel is gekozen, om het rapport in dier voege uit te brengen.

— Gisteren was de receptie op het Elysée zeer druk bezocht.

— Onlangs werd een kind aan den rand van eenen weg, welke door het bosch van Sarrebourg loopt, te vondeling gelegd. In de doeken, waarin het gewikkeld was, bevond zich eene som van 100 francs en eenen brief, waarin men beloofde, de zorgen aan dit kind besteed, te zullen beloonen. Een in het kreupelhout verborgen man was buitendien belast met een wakend oog over het kind te houden, en zonder twijfel, ook om te zien, wie het opnam. De eerste, die het bemerkte, was een veldwachter; hij nam het op, ontdeed het van de doeken, las den brief, stond eenige oogenblikken in gepeins, stak daarna het rolletje, hetwelk de 100 francs bevatte in zijnen zak, en begaf zich toen aan den tegenovergestelden kant van de plaats, waar de waker zich bevond, en voor dat deze over de bedoeling van den veldwachter kon oordeelen, nam hij het kind, verbrijzelde deszelfs hoofd tegen eenen boom, en begroef het niet ver van daar.

De man, die met het waken over het kind belast was, en zoo slecht of ongelukkig van zijne taak gekweten had, deed, toen hij den moordenaar op hem aan zag komen, alsof hij hakte, waarop de veldwachter hem tot zijn gevangene verklaarde, en naar zijn naam en woonplaats vroeg. — Mijn naam, zeide de man, zal ik u bij den maire opgeven. Het zij zoo, hernam de veldwachter, en zij begaven zich naar den maire van de naburige gemeente, terwijl zij beiden geloofden een gevangene te hebben gemaakt. Bij den maire veranderde het tooneel. Op de beschuldiging van diefstal van hout, waarvan de veldwachter aanklagte deed, antwoordde de onbekende met eene beschuldiging van diefstal en moord, en het bewijs daarvan, voegde hij er bij, vindt men in uwen zak. Naar men wil moet de veldwachter zijne misdaad bekend hebben.

— Een Lyonsch dagblad geeft het berigt van een vreesselijk ongeluk dat in de stad Ou-Chan-To in China is gebeurd. In de nacht van den 1 Januarij, terwijl er een ontzettende storm heerschte ontstond er brand op een der talrijke jonken die in de rivier lagen; door den fellen wind aangeblazen zijn *honderden* jonken eene prooi der vlammen geworden, en kwamen 70,000 (!) menschen jammerlijk om het leven. — Men moet weten dat die jonken koopmansvaartuigen zijn, waarop meestal 60 à 80 personen gestadig hun verblijf houden.

MADRID, 5 Febr. De commissie, benoemd tot het onderzoek van het wetsontwerp tot regeling der schuld, is zamengesteld uit de heeren: Llorente, Magneira, Flores Calderon, Miola, Garcia Luna, Vilches en Alonzo Milan. Van deze 7 heeren zijn 4 voorstanders der regering, terwijl de 3 anderen tot de oppositie behooren. De regering zal overigens van de regeling der schuld geene kabinetskwestie maken en het wetsontwerp alle wijzigingen doen ondergaan, welke de volksvertegenwoordiging noodig mogt oordeelen.

Morgen zal de commissie eene eerste zitting houden; men weet zeker, dat verscheidene leden der commissie, vóór tot een onderzoek over te gaan, het overleggen van een aantal documenten zullen eischen.

— Volgens verklaring van den heer Bravo Murillo, zal op het budget van finantiën eene bezuiniging van 5 millioen realen gebragt worden, weshalve door vereenvoudiging en bezuiniging het budget van 1851 de aanzienlijke vermindering van ongeveer 50 millioen realen heeft ondergaan. Op het budget van 1852 ziet men nieuwe bezuinigingen te gemoet.

— Volgens de *Heraldo* is in de afdeelingen der Kamer van Afgevaardigden over het wets-ontwerp betreffende de schuldregeling, eene langdurige en belangrijke beraadslaging gevoerd. Alle leden waren het eens omtrent het betamelijke en regtvaardige van die regeling, en verklaarden, dat zij eene kwestie van nationale eer was. De kandidaten der oppositie tot leden der commissie beweerden echter, dat de schatkist niet genoegzaam vrij was, om eene zoo groote verbindtenis aan te gaan met de zekerheid om die te kunnen nakomen, en dat men vóór alles behoorde te weten wat van het budget werkelijk ter beschikking zou overblijven.

— Men zegt, dat aan den koning de waardigheid van gouverneur van het paleis weder zal toevertrouwd worden.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Februarij. Gelijk reeds is gemeld, werd gisteren in het Huis der Gemeenten de discussie over den door Lord Russell tegen de katholijke Prelaten te nemen maatregel voortgezet. De redevoering van den heer Reynolds heeft eene ontzettenden indruk gemaakt. Hij wenschte eene algeheele vrijheid van alle godsdiensten, en dat ieder God zou kunnen aanbidden volgens de inspraak van zijn geweten. De onrust die in de gemoederen is verwekt, was niet veroorzaakt door wat men de »pauselijken aanval" gelieft te noemen (de Paus had niets meer gedaan dan waartoe hij volkomen geregtigd was), maar door de hoofden der Anglikaansche kerk, die de bevolking eene ongegronde en bespottelijke vrees aanjoegen voor een gevaar dat niet bestaat en niet bestaan kan. Ook de Engelsche dagblad-pers had de politieke opinie zoo zeer misleid, dat de leden van het Parlement over de onderhavige kwestie hun gevoelen niet durfden uiten, wanneer zij ten gunste van hetzelve gestemd zijn. Spr. zal den maatregel stellig verwerpen, omdat hij in strijd is met de godsdienstvrijheid, en in Ierland ongetwijfeld zonder toepassing zal moeten blijven.

Na dezen redenaar sprak de attorney-general voor de wets-voordragt, waarna de beraadslagingen werden verdaagd tot Woensdag. Nog werd eene motie van den heer Ansley verworpen, strekkende om eene voordragt te mogen indienen tot afschaffing der wets-bepalingen tegen de uitoefening van kerkelijke tucht en godsdienstige voorschriften. Op eene interpellatie van Th. Baring verklaarde Lord Palmerston in het begin dezer zitting dat de blokkade van San Salvador denkelijk niet van langen duur zou zijn.

— Gisteren viel in het Huis der Lords weinig belangrijks voor. Er werden alleen eenige verzoekschriften ingediend, waarin op strenge maatregelen tegen de Katholijke Prelaten ook in Ierland en Schotland werd aangedrongen.

In denzelfden geest hield Lord Abinger heden in het Hoogerhuis eene allerhevigste redevoering tegen de Katholijken; zij werd echter door geen der ministers beantwoord.

— Men kan zich niet beter een denkbeeld vormen van den vooruitgang van het Katholicisme in Engeland, dan wanneer men het aantal katholijke kerken en kapellen, dat sedert eene halve eeuw in Engeland gebouwd is, nagaat.

Men vindt dan het volgende:

Van 1800—1810,	16	kerken.
» 1810—1820,	20	»
» 1820—1830,	39	»
» 1830—1840,	90	»
» 1840—1850,	144	»

— Men telt te Londen, zegt de *Economist*, eene menigte periodicke werken, die alleen door het volk gelezen worden en 1 à 2 penny per nommer kosten. Negen dier geschriften worden voor een penny verkocht en daarvan worden te zamen 520,000 exemplaren gedrukt. Het zijn de *Family Herald*, de *London Journal*, de *Reynolds Miscellany*, de *Lloyds Miscellany*, de *Welloughby's Works*, de *Collin's Works*, de *Berger's Works*, de *Penny illustrated News* en de *Lamp*. Onder de weekbladen van 1½ penny merkt men er zes op waarvan het gezamenlijk getal exemplaren 116,000 bedraagt. Eindelijk van 4 revues à 2 pence worden wekelijks 130,000 exemplaren gedrukt. Dit zijn dus 766,000 nommers die wekelijks in omloop worden gebragt behalve nog de duurdere geschriften, zoo als de *Punch* en de *London Illustrated News* enz., die insgelijks bij honderd- en duizendtallen verkocht worden.

— Men schrijft uit San Francisco dat er in Californië reeds achttien, zoo dag- en weekbladen als maandschriften bestaan. De optelling daarvan is niet onbelangrijk. Zij zijn: de *San Francisco Herald*, de *Alta California*, de *California Courier*, de *Pacific News*, het *Journal of Commerce*, de *Evening Picayune*, de *Illustrated California News*, de *Sonora Herald*, de *Oregon Spectator*, de *Stocton Times*, de *Placer Times*, de *Sacramento Transcript*, de *Miners Tribune*, het *California State Journal*, de *Marysville Herald*, de *Western Star* en de *Oregenian*.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 12 Febr. Men schrijft uit Dresden dat de werkzaamheden der commissiën van het congres reeds ten einde spoeden, zoodat het vraagstuk van het nieuwe centraal bestuur spoedig zal kunnen beslist zijn.

— Men schrijft uit Friburg: »De maaneklips, die tegen Vrijdag 17 Januarij was aangekondigd, heeft in geheel het kanton Zurich een grooten schrik verspreid; zekere profeten hadden tegen dien avond den ondergang der wereld voorspeld, en volgens de *Bundes Zeitung* hebben zelfs eenige fabrieken op dien dag den arbeid gestaakt! Zoo groot was de angst der bevolking van het zoo bij uitnemendheid Protestansch kanton Zurich! Hoe is het mogelijk, bij zulke hoog verlichte lieden...! Was het bij de onnoozele Roomsche boertjes van de *Ur*-kantons gebeurd, het ware te begrijpen geweest, maar thans?..."

— Volgens berigten uit Venetie van 10 dezer, is de graaf de Chambord weder hersteld. Hij had dien dag eene wandeling gedaan.

BERLIJN, 11 Febr. Binnen kort zal de regering aan de Kamers eene verklaring doen, die, zoo wil het gerucht, niet van reactionnairen aard zal zijn.

— Gisteren werd er ministerraad gehouden, door den Koning voorgezeten, en waarin over de Dresdener conferentiën en de Sleeswijk-Holsteinsche zaken gehandeld werd.

WEENEN, 9 Febr. De Deensche minister van finantien heeft reeds een aantal conferentien met den minister-president, prins v. Schwarzenberg, gehad. Men zegt, dat de kosten voor het bezetten van Holstein ook ter sprake gebragt zijn; volgens de *Lloyd* zal de Oostenrijksche regering eene schadeloosstelling eischen.

ITALIE.

De leden van den nieuw-benoemden Staatsraad te Rome zijn de volgende: Z. Em. de Kardinaal Antonelli, Sekretaris van Staat, *president*, Mgr. Dominico Consolini, oud delegaat, *vice-president*; Mgr. Vici, Mgr. Gapalti, prins Odescalchi, de advokaat Pagani, Prof. Orioli, graaf Zucchini, senator van Bologna, graaf Gabrielli, de advokaat A. Villani, de advokaat A. Scaramucci; de ridder Sabattucci, *sekretaris*. Al deze namen zijn door het publiek gunstig ontvangen; zij behooren aan eervolle mannen, waarvan velen doorslaande blijken van hunne vaderlandsliefde en van hunne gehechtheid aan den H. Stoel gegeven hebben. Graaf Gabrielli is de schoonbroeder van den Aartsbisschop van Westminster.

Tusschen de Pauselijke en de Oostenrijksche regering bleven de onderhandelingen steeds voortduren over eene door eerstgemelde verlangde vermindering van het getal der Oostenrijksche troepen die de Legatien en de Marken bezetten, en voor welker onderhoud door Oostenrijk schadevergoeding werd verlangd. De bevolking schijnt intusschen eerder eene vermeerdering dan eene vermindering der thans aldaar aanwezige krijgsmagt te wenschen.

In het Transtevere, tegenover de *Ponte-Rotto*, is een liefdadig gesticht, waar arme kinderen die voor hunne eerste H. Communie worden voorbereid, kleeding en 10 dagen lang huisvesting en voeding ontvangen. Den 30 Jan. moesten zestig dier arme kinderen voor het eerst tot de H. Tafel naderen. De H. Vader kwam op dien dag onverwachts in het gesticht, hield eene eenvoudige doch treffende aanspraak tot die jonge lieden en reikte hun zelf de H. Communie uit. Ofschoon men dit bezoek zoo geheim mogelijk gehouden had, was het toch aan vele ijverige geloovigen ter oore gekomen, die van deze gelegenheid gretig gebruik maakten om mede neder te knielen aan de Tafel des Heeren, waar Christus Stedehouder zelf het Brood des Levens uitreikte.

Men schrijft uit Turijn, 7 Februarij: Gisteren zou hier een tweegevecht plaats gehad hebben tusschen den afgevaardigde Brofferio, redacteur van *la Voce del Deserto* en Goveau, redacteur van *Gazetta del Popolo*. Het kwam evenwel nog in tijds tot eene minnelijke schikking.

BELGIE.

BRUSSEL, 12 Febr. Gisteren heeft de Kamer van Vertegenwoordigers de beraadslagingen ten einde gebragt over het ontwerp van wet betreffende het hypothicair stelsel; al de artikelen werden achtervolgens aangenomen, behalve art. 77 waarover heden nog zal beraadslaagd worden.

STADSNIEUWS.

In de 213de Staats-Loterij, zijn in de 3e Klasse bij de 3e Trekking prijzen van ƒ 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 15009 ƒ 2500, N°. 6681, 9269 en 16863 ieder ƒ 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

BEVALLEN (9 Febr.). M. E. Brouha, geb. Poppens, D. — (10 Febr.): C. Arnhardt, geb. Schagen, Z. - A. C. P. E. Neuman, geb. Thnnusz, D.

OVERLEDEN (8 Febr.): Lammertje Brink, wed. G. Fikkert, 72 j. — (9 Febr.): P. A. Holm, 2 m.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		12 FEBR. 4½ u.	gebl.	13 FEBR. 4½ u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch à	2½ pCt.	57⅝	57 9/16	57⅝	57 9/16
Dito Dito	3	67 9/16	67 7/16	67⅝	67 7/16
Dito Dito	4	88 5/16	88¼	88⅛	88¼
Dito Obligatien O. I.	4	88 5/16	88		
Amortis. Syndic.	3½	89¼	89¼	89⅛	
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg	»				
Aand. Holl. S. M.	»				
Obligatien	»				
BELGIE, Obligatien 1844	»				
Cert. bij de Belg. Bank	2½		47⅜		
Dito bij Rotsch. en Volksv	»	47½	47 7/16	47½	
FRANKRIJK, Obligatien	3	54¼	54⅛	54 5/16	54⅛
SPANJE bij *Ardoin* £ 85	5	13 9/16	13 11/16	13 13/16	13 11/16
Dito Dito » 510	»	13 11/16	13 13/16	14	13 13/16
Dito Onbep. Stukken	»	13¾	13½	13¾	
Dito	3	38¼	37¼	38	37¼
Dito Binnenl. 2400 P.	»	33 5/16	33 3/16	33¼	33 3/16
Coup. *Ardoins*	»	8 5/16	8⅜	8½	
Passive	»	5	4 15/16	5¼	4 15/16
Fransche Uitgest.	»	4 13/16	4 13/16	5¼	4 15/16
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu	4	36	36		
Dito Dito	»	35 11/16	35½	35⅜	
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	105	105	105⅛	
Dito Dito 1828 en 1829	»	104⅛	104⅛		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	»		94⅛		
Dito	4½	95⅛	95 5/16	95⅛	
Dito bij *Hope*	4	87⅜	87⅜		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	87	86⅞		
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito	»	65¼	65¼		
POLEN, Aand. à fl. 500	»	144¼	143		
Dito met Lot. » 300	»				
AMERIKA, Bank-Actiën	»	2⅞			
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50	ƒ				
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	72	71 13/16	72¼	
Dito	2½	38⅞			
Dito Nieuwe	2½	39	38¾	38 15/16	
Dito Nieuwe	5	79 13/16	79⅞	80⅛	79⅞
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	»				
Dito	4	64½	64¼		
Aand. met Loting fl. 500	ƒ				
Nieuwe dito » 250	»	288			
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	90	90	90½	
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200	»				
PERU	»				
MEXICO	5	34⅛	34⅛	34 7/16	
VENEZUELA 6 pCt. nu	4		30¾	31	
NEW GRENADA 6 pCt. nu	4½	17 13/16	17⅞	17 13/16	
ECUADOR	»		3 3/16		
GRIEKEN	ƒ	4 7/16			

Polen, Cert. 4 pCt. 75⅝; Louisiana 5 pCt. 98⅝.

In Binnenl. fondsen was wederom de handel onbelangrijk. Van Spaansche was wederom veel affaire in Ardoins en bleven na eene neiging tot verdere reizing slechts weinig hooger dan gisteren. Passive en Fransche Uitgestelde bleven na eene kleine vooruitgang weder als de slotkoers van gisteren. 3 pCts. Binnenl. daarentegen meer gevraagd en williger. De overige vreemde fondsen leverde niets belangrijks op en waren de meeste genoegzaam op hunnen koersen van gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 2 pc.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 56⅝	Livorno	2/m.	ƒ 38¼
„	zigt	„ 56 7/16	Napels	„	„ 84½
Bordeaux	2/m.	„ 55⅞	Petersburg	„	„ 1,81½
„	½/m.	„ 56	Weenen	6/w.	„ 27½
Madrid	3/m.	„ 242,—	Augsburg	„	„ 35¼
Cadix	„	„ 243,—	Frankfort	„	„ 99¾
Seville	„	„ 240,—	Hamburg	2/m.	„ 35⅞
Bilbao	„	„ 241,—	„	zigt	„ 35⅛
Lissabon	„	„ 41½	Londen	2/m.	„ 11,70
Porto	„	„ 41½	„	zigt	„ 11,77½
Genua	2/m.	„ 46	Rotterdam		„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 12 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 50¼; 5 pc. 98¾; 1840, 5 pc. 99½; Spanje Ard. 5 pc. 13 5/16; Binnenl. 3 pc. 33⅝; Coupons —; Rom. Leening 76½.

PARIJS, 11 Febr. Fransche 3 pc. 58,25; 4 pc. 76,10; 5 pc. 96,95; 5 pc. N. 96,75; Schatk. 4,87½; Bank-Actien 2245,—; Belg. 1840, 5 pc. 101; 1842, 5 pc. —; 4½ pc. 91; 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje, Buitenl. 3 pc. 38; Binnenl. 3 pc. 33¼; Holl. 2½ pc. —; Piemont 1834 965,—; 1849 925,—; Haïti —; Portugal 5 pc. —; Rom. Leening 77½.

MADRID, 5 Febr. Spanje 3 pc. 34¾; 5 pc. 14¾; Uitg. Schuld 5¼; Coupons 8.

LONDEN, 11 Febr. Cons. kont. — a —; op tijd 96⅜ a 96½; Braz. 92 a 93; 1829/39 90 a 92; 1843 — a —; Den. 3 pc. 77 a 79; N. L. 5 pc. 102½ a 103½; Ecuador 3¾ a 4; Gren: 17½ a 18; Uitgest. 3⅞ a 4⅛; Mexico 33⅜ a 33⅝; Peru 4 pc. 80½ a 81; Uitgest. 35¾ a 36¼; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 33½ a 34; 3 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 113 a 114; (N.) 4½ pc. 97⅝ a 97⅞; Spanje 5 pc. 20⅛ a 20⅜; 3 pc. 38⅜ a 38⅝; Coupons — a —; Passive 5 a 5⅛; Holl 2½ pc. 58¾ a 59; 4 pc. 91½ a 92; Venez. 30 a 32; Uitgest. 11 a 11½.

BERLIJN, 11 Febr. Schuldbr. 3½ pc. 84½; Loten 127⅞; Rusl. Stiegl. 4 pc. 91½; Pools. 4 pc. 79¼; Loten fl. 200 93¾; id. fl. 300 143¾; id. fl. 500 81¼.

HAMBURG, 11 Febr. Rusl. Eng. Leen. 106; Stiegl. 4 pc. 87¾; Spanje, Ard. 5 pc. 12⅜; Binnenl. 3 pc. 31¼.

FRANKFORT, 11 Febr. Met. 5 pc. 75¾; 4 pc. 58⅞; 2½ pc. 40⅜; Bank-Actien 1097; Darmst. Loten fl. 50 74⅛; id. fl. 25 28⅝; Badensche Loten fl. 50 51; id fl. 35, 32⅞; Nassausche 24½; Holl. 2½ pc. 57¼, Werk. Sch. 4 pc. 88⅝; Sijndic. 3½ pc. 88¾.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

Heden zijn verkocht 1800 vaten Samos Rozijn, gedeeltelijk beschadigd, prijs geheim, en 380 kisten Havana Suiker, Ca. N°. 11 ƒ 27, nieuwe conditie.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 12 Febr. Moutwijn ƒ 10,12½; Jenever ƒ 13,75; Amst. Proef ƒ 15, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 12 Febr. RIJST. Gedaan ca. 1000 b. gepelde Arracan en 25 v. nieuwe Carolina.

GERAFFINEERDE SUIKER. Verkocht ca. 20,000 kil. brooden in papier en 50,000 kil. gestampte.

LONDEN, 11 Febr. RUWE SUIKER. De W. I. soorten stil, zonder verkoopers onder de vorige prijzen. In veiling zijn gerealiseerd 169 v. en 17 tiersjes Barbados tegen de volle prijzen van 40 s. 6 d. a 44 s. voor laag a best blond. Mauritius 2472 z. in veiling verkocht tegen de volle prijzen van gemeen a middel blond 37 a 39 s., beter 40 a 42 s. *Geraffineerd* stil; bruine lompen 49 s., gestampte stil maar zonder daling.

KOFFIJ. De houders van natieve Ceylon hebben iets ingewilligd en de prijzen van 6 d. tot 1 s. verminderd. Het grootst gedeelte van 1750 b. heeft bij verkoop, nemers gevonden tot 47 s. a 47 s. 6 d. voor goed ord. Costa Rica ferm; 200 b. zijn verk. tot 51 s. 6 d. a 52 s. 6 d. voor goed a best ord.

THEE stil maar zonder verandering.

PIMENT. 31 b. in veiling verkocht tot 4¾ a 5 d.

LIVERPOOL, 10 Febr. KATOEN. De markt stil, en ofschoon de prijzen niet verminderd zijn, was de markt toch tot dalen geneigd. Er is ook weinig Katoen aangeboden. Verkocht zijn 5000 b., waarvan 3000 Amerik., 300 Fernambuc en Maranham van 8 a 8½ d., 500 Egypt. a 7¾ en 800 Surate van 4⅞ à 5¼ d.

HAMBURG, 10 Febr. KOFFIJ. Zijn gedaan 2500 b. Brazil van 4 en 4¾ sh.

TIN. Gedaan 1000 centn. a 9,12, en 4500 te leveren in het voorjaar a 9,10.

TRIEST, 8 Febr. KOFFIJ met weinig handel en neiging tot daling, Rio 32 a 35 fl.; St. Yago 44 a 50 fl.

SUIKER, slap; witte Bahia 18½ fl.; Fernambuc 18 a 19 fl.

KATOEN stil; Amerik. 56 fl. Mako 55 a 57 fl.

SCHEEPSTIJDINGEN.

HELVOET, 11 Febr. De schepen Carl, n. St. Thomas en Vereeniging, n. Lissabon, zijn op de reede terug gekomen.

DORDRECHT 12 Februarij. Volgens brief van Kapt. Dercks, voerende het schip Isis, in dato New Orleans 18 Januarij, zou hij binnen 10 à 12 dagen, van daar naar de Middellandsche zee vertrekken.

NEW-YORK 29 Januarij, Het schip Rhein, Kapt. Meijer, van Rotterdam alhier aangekomen, heeft op de reis veel slecht weêr doorgestaan en daardoor zware schade bekomen.

LIVERPOOL 10 Februarij. Het schip Christoph Friedrich, Kapt. Ehlers, van Rotterdam herwaarts gedestineerd, is den 28sten Januarij op het Goodwin Sand totaal verongelukt, en vermoedelijk het volk daarbij omgekomen; 20 tonnetjes Zaad zijn beschadigd geborgen.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 12 Febr. W. H. Ketelaar, Jantina Hendrika, Windau, l. v. Noorwegen.

HELVOET, 12 Febr. C. Vonck, Vier Gebroeders, Batavia, gesleept door de stoomboot Kinderdijk. - J. M. van der Veen, Gouverneur Generaal Rochussen, id., gesleept door de stoomboot Brouwershaven, beide l. van Brouwershaven. - H. Mathews, Elisabeth, Shoreham. - D. Sullivan, Gazelle, (s.) Liverpool. — Gisteren nog: R. Drysdale, Vulcan, Glasgow.

UITGEZEILD:

HELVOET, 11 Febr. H. Rolfs, Feyenoord, (s.) Londen.

GEPRAAIDE SCHEPEN

Den 4den December op 31° 58′ Z. Br. 32° 29′ O. L. de Maas, Kapt Timmermans v. Batavia n. Rotterdam.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 13 Februarij in lading naar:

Keulen	Jh. Wemmers, Cölln N°. 7.
„	W. H. Miggels, Stad Maintz.
Ludwighaven	A. Hartman, Ludwighaven N°. 6.
Manheim	J. Dorsenbach, Jacob.
Duisburg	H. Kamps, Vlijt en Hoop.
Dusseldorp Neus en Urdingen	C. Brugman, Niederrein N°. 3.
Tiel	C. van Uden, de Vrouw Magdalena. Vertrekt 18 Febr.

AMSTERDAM, 12 Februarij vertrokken naar:

Keulen	L. de Ruiter, Colln N°. 29.

Rijnhoogte	ARNHEM	12 Febr.	2 el	1 dm.	
	KEULEN	12 „	8 vt.	6 „	

INGEZONDEN STUKKEN.

's Heerenberg, 11 Februarij, 1851.

Mijnheer de Redacteur!

In N°. 1156 van uw geacht Dagblad komt een artikel voor, geschreven uit Zeddam. Met bevreemding hebben eenige vrienden van mij, en ik dat stukje gelezen; terwijl wij elkander afvroegen, wat die schrijver toch daarmede zeggen wilde en waarin toch dat zeldzame zou zijn gelegen van een dergelijk voorbeeld in de geschiedenis? Het antwoord was: wij begrijpen het niet.

Immers, de vraag doet zich hier als van zelve voor: Is het zeldzame van een dergelijk voorbeeld daarin gelegen, dat zich die man in plaats van te huis, den anderen dag de laatste HH. Sacramenten in de kerk heeft laten toedienen? Vooreerst — en daarmede vervalt van zelf dat zeldzame — mogen wij het gerust logenstraffen, dat die man de laatste HH. Sacramenten in de kerk heeft ontvangen; en toch vloeit zulks uit den zamenhang voort.

Welligt acht de schrijver het zeldzame daarin gelegen te zijn, dat een geneesheer heden aanraadt een zieke te doen voorzien van de laatste HH. Sacramenten, die morgen, op het gebruik van eenige geneesmiddelen, zich zooverre hersteld waant, en het zelfs waagt ter kerke te gaan, om aldaar, uit voorzorg dat de ziekte eens weder mogt toenemen, tot de Tafel des Heeren te naderen. Het laatste, ofschoon waarlijk zoo geheel vreemd niet, komt ons het geloofbaarste voor; vooral, wijl wij den schrijver niet, als onbekend met het gevaar der ziekte van dien man in het algemeen, noch met het oogenblikkelijke gevaar in het bijzonder, mogen beschouwen; zoo wij niet, in het tegenovergesteld geval, den schrijver als nog zeer weinig ingewijd in het vak van geneeskunst willen aanmerken.

Dr. R.

ADVERTENTIEN.

(365) Heden overleed tot onze droefheid onze geliefde derde Dochter HENDRIKA MARIA, in den ouderdom van ruim 24 jaren.

AMSTERDAM, 10 Februarij, 1851.

J. B. BERTINA.
E. BERTINA, geb. VAN NUNSPEET.

Door C. L. VAN LANGENHUYSEN, is onlangs eene Circulaire verzonden, waarbij worden aangeboden 100 Boekjes, waarvan 28 verschillende, te zamen uitmakende een getal van 16300 bladzijden, voor den zeer geringen prijs van *tien gulden*.

Deze Boekjes, alle van Kerkelijke Goedkeuring voorzien, zijn zeer geschikt ter uitdeeling aan kinderen.

Daar deze Circulaire niet algemeen is verzonden, volgt hier eene korte opgaaf der titels. De Boekjes zijn alle netjes ingenaaid met gedrukte omslagen.

Keur van Zedelijke en Christelijke Verhalen. — Merkwaardige en stichtende Voorbeelden van Christelijke Naastenliefde en Weldadigheid. — Wereld en Christendom of de Lotgevallen van Minona en Roosje. — Uit de Nalatenschap van eenen geordenden Geestelijke. — Briefwisseling over eenige twistpunten en andere godsdienstige onderwerpen tusschen eenen adelijken Jongeling en eenen Pater Jesuit. — Geschiedenis der Kruistogten, door J. Delacroix, 2 deelen. — Istvan en Amalia, of strijd tusschen een Goddelijk geloof en eene aardsche liefde. — Verhandeling over het vertrouwen op de Barmhartigheid Gods, door J. J. Languet. — Troostbrief aan de Eerwaardige Priesters en aan de aanzienlijke, achtbare en andere personen van den Leekenstand, die voor het Catholijk geloof in den kerker smachten; geschreven tijdens de regering van Elisabeth, koningin van Engeland. — De Jonge Stephania en de Jonge Aureliaan. Twee lieve Verhalen. — De Engel-Vertrooster of Beschrijving van de kwellingen of beroeringen des Levens, met aanwijzing van de krachtigste beweegredenen om zich in dezelve geduldig te gedragen. — Prascovia of de Kinderlijke Liefde. — Historie van de Martelaars van Gorkum, 3 deelen. — Levenschets van den H. Nepomucenus. — Leerrede over de Danspartijen. — Het Toonbeeld der Jonge Lieden; of het Stichtelijk Leven van Claudius le Pelletier de Souci. — Verhalen en Gelijkenissen van Pater Bonaventura. — Zestal leerzame en stichtelijke Geschiedenissen. — De aangenaamheden der Christelijke zamenleving. Eene briefwisseling tusschen eene fransche familie. — Stichtelijke Geschiedenissen, uit de beste schrijvers verzameld en met zedelijke bemerkingen toegepast, 3 deelen. — Gemeenzame Gesprekken over eenige waarheden des geloofs. — Visnelda, of het Christendom in Gallië. — De Arme Weesjongen.

Wie nog eene Circulaire wenscht te ontvangen, gelieve zulks te melden. Men kan de boekjes ook door middel van zijn gewonen Boekverkooper ontbieden.

De helft van het in voorraad zijnde aantal dezer boekjes is reeds verkocht. (696)

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.